

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

26. června 2007^{*}

Ve věci C-369/04,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené království), ze dne 24. srpna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 26. srpna 2004, v řízení

Hutchison 3G UK Ltd,

mmO₂ plc,

Orange 3G Ltd,

T-Mobile (UK) Ltd,

Vodafone Group Services Ltd

proti

Commissioners of Customs and Excise,

^{*} Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, P. Küris, E. Juhász a J. Klučka, předsedové senátů, K. Schiemann, J. Makarczyk (zpravodaj) a U. Löhmus, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp a K. Sztranc-Sławiczek, radové,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. února 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd a Vodafone Group Services Ltd K. P. E. Lasokem, QC, jakož i J. Turnbullem a P. Lomasem, solicitors,
- za vládu Spojeného království M. Bethellem a R. Caudwell, jako zmocněnci, ve spolupráci s P. Goldsmithem, K. Parkerem a C. Vajdou, QC, jakož i G. Peretzem, barrister,
- za dánskou vládu J. Moldem, jako zmocněncem, ve spolupráci s K. Hagel-Sørensenem, advokat,

- za německou vládu W.-D. Plessingem a C. Schulze-Bahr, jako zmocněnci, ve spolupráci s K.-T. Stoppem, Rechtsanwalt,
- za španělskou vládu J. Rodriguez Cárcamem, jako zmocněncem,
- za Irsko D. O'Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Astonem, SC, a G. Clohessym, BL,
- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,
- za Komisi Evropských společenství K. Grossem, R. Lyalem a M. Shotterem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. září 2006,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“), zvláště článku 4 této směrnice.

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd a Vodafone Group Services Ltd na jedné straně a Commissioners of Customs and Excise (správa nepřímých dávek) příslušnými v oblasti vybírání daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve Spojeném království na straně druhé, v němž se uvedené společnosti domáhají nároku na odpočet DPH, kterou údajně uhradily v souvislosti s udělením licencí mobilních telekomunikací třetí generace, zvaných „UMTS“ (dále jen „licence dotčené v původním řízení“), v roce 2000 ze strany Secretary of State for Trade and Industry (ministr obchodu a průmyslu, dále jen „ministr“) formou dražby.

Právní rámec

Ustanovení týkající se DPH

Právní úprava Společenství

- 3 Podle čl. 2 odst. 1 šesté směrnice podléhají DPH dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněná v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.
- 4 Článek 4 této směrnice stanoví:

„1. ‚Osobou povinnou k dani‘ se rozumí jakákoliv osoba, která na nějakém místě provádí samostatně některou z hospodářských činností vymezených v odstavci 2, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

2. Mezi hospodářské činnosti uvedené v odstavci 1 náleží veškerá činnost producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb včetně těžební a zemědělské činnosti a činnosti při výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za hospodářskou činnost se rovněž považuje využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.

[...]

5. Státy, kraje, [okresy], obce a jiné veřejnoprávní subjekty se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné správy, a to i tehdy, vybírají-li v souvislosti s těmito činnostmi nebo plněními dávky, poplatky, příspěvky či platby.

Vykonávají-li takové činnosti nebo plnění, považují se nicméně za osoby povinné k dani v souvislosti s těmito činnostmi či plněními, vedlo-li by jejich nepodléhání dani k výraznému narušení hospodářské soutěže.

V každém případě se tyto subjekty považují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze D, nejsou-li tyto činnosti prováděny v zanedbatelné míře.

[...]“

5 Článek 17 uvedené směrnice stanoví:

„1. Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.

2. Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:

- a) daň z přidané hodnoty, která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani;

[...]“

6 Bod 1 přílohy D šesté směrnice se týká telekomunikací.

Vnitrostátní právní úprava

7 Zákon z roku 1994 o DPH (Value Added Tax Act 1994) ve svém čl. 4 odst. 1 uvádí:

„DPH se vybírá ze všech dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněných ve Spojeném království, pokud se jedná o zdanitelné dodání nebo poskytování, které osoba povinná k dani uskutečňuje v rámci své hospodářské činnosti.“

Ustanovení týkající se udělování licencí dotčených v původním řízení

Právní úprava Společenství

- 8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, s. 15) byla platná do 25. července 2003.
- 9 Článek 2 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- d) ‚podstatnými požadavky‘ důvody v obecném zájmu ne hospodářské povahy, které mohou členský stát vést k uložení podmínek pro zřízení nebo provozování telekomunikačních sítí nebo poskytování telekomunikačních služeb. Těmito důvody jsou bezpečnost provozu sítě, udržování její celistvosti a, v odůvodněných případech, interoperabilita služeb, ochrana údajů, ochrana životního prostředí, urbanistických cílů a cílů územního plánování, jakož i účelné používání frekvenčního spektra a předcházení všemu škodlivému rušení mezi rádiovými telekomunikačními systémy a jinými satelitními nebo pozemními technickými systémy. [...]“ *(neoficiální překlad)*

10 Podle čl. 3 odst. 3 druhé věty uvedené směrnice:

„Členské státy mohou vydat individuální licenci pouze v tom případě, že nabyvatel obdrží přístup k omezeným fyzickým nebo jiným zdrojům, nebo v případě, že podléhá zvláštním povinnostem nebo požívá zvláštních práv v souladu s ustanoveními oddílu III.“ *(neoficiální překlad)*

11 Článek 4 odst. 1 směrnice 97/13 upřesňuje podmínky připojené k obecným povolením následovně:

„Pokud v členských státech poskytování telekomunikačních služeb podléhá obecným povolením, jsou podmínky, které, v odůvodněných případech, mohou být připojeny k těmto povolením, uvedeny v bodech 2 a 3 přílohy. Tato obecná povolení s sebou nesou použití co možná nejméně omezujícího režimu slučitelného s dodržováním podstatných požadavků a jiných použitelných požadavků veřejného zájmu vyjádřených v bodech 2 a 3 přílohy.“ *(neoficiální překlad)*

12 Oddíl III této směrnice, který obsahuje články 7 až 11, upravuje individuální licence, pokud situace udělení takových licencí odůvodňuje. Článek 8 odst. 1 první pododstavec uvedené směrnice stanoví, že „podmínky, které se jako další podmínky vedle podmínek pro obecná povolení mohou v odůvodněných případech připojit k individuálním licencím, jsou uvedeny v bodech 2 a 4 přílohy“. *(neoficiální překlad)* Podle bodů 2.1 a 4.2 uvedené přílohy se jedná zejména o podmínky, jejichž cílem je zajistit dodržování příslušných podstatných požadavků, jakož i zvláštní podmínky související s účinným používáním a účinnou správou radiových frekvencí.

13 Podle čl. 10 odst. 1 směrnice 97/13 mohou členské státy omezit počet individuálních licencí v rozsahu nezbytném k zajištění účinného používání radiového spektra. Podle odst. 2 první odrážky uvedeného článku musejí v tomto ohledu patřičně zohlednit potřebu maximalizace výhod pro uživatele a usnadnění rozvoje hospodářské soutěže. Odstavec 3 první pododstavec téhož článku členským státům ukládá, aby tyto individuální licence udělovaly na základě objektivních, nediskriminačních, transparentních, přiměřených a podrobných výběrových kritérií.

14 Z článku 11 odst. 1 uvedené směrnice vyplývá, že udělení licencí může být důvodem pro výběr poplatků, „týkajících se výhradně pokrytí administrativních nákladů spojených s udělováním, správou, kontrolou a používáním použitelných individuálních licencí.“ (*neoficiální překlad*) Mimoto odstavec 2 uvedeného článku stanoví:

„Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy v případě omezených zdrojů oprávnit své vnitrostátní regulační orgány, aby uložily poplatky, které berou ohled na nezbytnost zajistit optimální využití těchto zdrojů. Tyto poplatky jsou nediskriminační a berou ohled zejména na nezbytnost podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže.“ (*neoficiální překlad*)

15 Směrnice 97/13 byla zrušena a dnem 25. července 2003 nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349).

16 Článek 9 této posledně uvedené směrnice uvádí:

„[...]

3. Členské státy mohou umožnit podnikům převod práv na používání rádiových frekvencí na jiné podniky.

4. Členské státy zajistí, aby byl záměr podniku převést práva na používání rádiových frekvencí oznámen vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, který je odpovědný za přidělení frekvencí, a aby byl každý převod proveden v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním regulačním orgánem a byl zveřejněn. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby v důsledku jakýchkoli takových transakcí nebyla narušena hospodářská soutěž. Pokud bylo používání rádiových frekvencí harmonizováno uplatňováním rozhodnutí č. 676/2002/ES [rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) (Úř. věst. L 108, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 317)] nebo jiných opatření Společenství, neznamená jakýkoli takový převod změnu v používání dané rádiové frekvence.“

Vnitrostátní právní úprava

¹⁷ Podle čl. 1 odst. 1 zákona z roku 1949 o bezdrátové telegrafii (Wireless Telegraphy Act 1949, dále jen „WTA 1949“) není nikdo oprávněn zřídit nebo používat bezdrátovou telegrafickou stanici nebo instalovat nebo používat bezdrátový telegrafický přístroj, aniž by obdržel licenci udělenou za tímto účelem podle tohoto článku ministrem. WTA 1949 stanoví použití trestních sankcí v případě porušení tohoto zákazu.

¹⁸ Článek 2 odst. 1 zákona z roku 1998 o bezdrátové telegrafii (Wireless Telegraphy Act 1998, dále jen „WTA 1998“) stanoví pokyny pro udělení licencí, a zvláště ministři umožňuje vybírat částky přesahující správní poplatky. Podle odst. 2 písm. c) téhož článku tyto částky zohledňují zájem na podpoře:

- účinné správy a používání elektromagnetického spektra;
- veškerých hospodářských výhod plynoucích z používání bezdrátové telegrafie;
- rozvoje inovačních služeb, a
- hospodářské soutěže v oblasti poskytování telekomunikačních služeb.

¹⁹ Článek 3 odst. 1 WTA 1998 stanoví:

„S ohledem na zájem podpory optimálního používání elektromagnetického spektra může ministr formou nařízení upravit, že v případech stanovených uvedenými nařízeními nebo v případech, které určí na základě uvedených nařízení, musí být žádosti o udělení licencí pro bezdrátovou telegrafii podány v souladu s řízením, které:

- a) je stanoveno ve sdělení jím zveřejněném podle uvedených nařízení, a
- b) zahrnuje podání nabídky, ze strany uchazeče, upřesňující částku, kterou je uchazeč připraven ministroví za licenci zaplatit.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 20 Na jaře roku 2000 ministr přidělil formou veřejné dražby licence dotčené v původním řízení.
- 21 Podniky, které tyto licence obdržely, jsou těmi, které nabídly nejvyšší peněžní částku za nabízená frekvenční pásma, přičemž jedno z těchto pásem bylo vyhrazeno novému účastníkovi na trhu. Výsledkem dražby bylo, že vydražitelé dohromady uhradili celkovou částku 22 477 400 000 GBP.
- 22 Dražba byla prováděna jménem ministra prostřednictvím Radiocommunications Agency (Radiokomunikační agentura), která je výkonnou agenturou ministerstva obchodu a průmyslu. V průběhu řízení o udělení nebyl učiněn žádný odkaz na DPH.
- 23 Takto udělené licence pozbudou platnosti dne 31. prosince 2021, kromě případu předčasného odvolání ministrem nebo vzdání se licence ze strany držitele licence.
- 24 Jelikož společnosti, které licence vydražily, měly za to, že tato udělení podléhala DPH a že tato daň byla zahrnuta v zaplacených částkách, domáhaly se navrácení částek, které údajně uhradily na základě DPH podle vnitrostátních právních předpisů, kterými byl proveden článek 17 šesté směrnice. Poněvadž jejich žádosti byly zamítnuty z důvodu, že udělení licencí dotčených v původním řízení nepodléhalo DPH, obrátily se na předkládající soud.

25 Za těchto podmínek se VAT and Duties Tribunal, London, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Za okolností uvedených v popisu skutkového stavu nesporného mezi účastníky řízení [...], má být pojem ‚hospodářská činnost‘ vykládán pro účely čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice v tom smyslu, že zahrnuje udělování mobilních telekomunikačních licencí třetí generace ministrem [...] formou dražby práv na používání telekomunikačního vybavení v určených segmentech elektromagnetického spektra (dále jen ‚[dotyčná] činnost‘) a jaké úvahy jsou relevantní pro zodpovězení této otázky?

- 2) Za okolností uvedených v popisu skutkového stavu nesporného mezi účastníky řízení, jaké úvahy jsou relevantní pro zodpovězení otázky, zda ministr tím, že [dotyčnou] činnost vykonával, jednal jako ‚orgán veřejné správy‘ ve smyslu čl. 4 odst. 5 šesté směrnice, či nikoli?

- 3) Za okolností uvedených v popisu skutkového stavu nesporného mezi účastníky řízení, lze mít za to, že i) [dotyčná] činnost zčásti představuje ‚hospodářskou činnost‘ a zčásti nikoli, nebo že ii) [dotyčná] činnost je zčásti vykonávána veřejnoprávním subjektem jednajícím jako orgán veřejné správy, takže [dotyčná] činnost zčásti podléhá DPH podle šesté směrnice?

- 4) Jaká musí být míra pravděpodobnosti výrazného narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce šesté směrnice a jaká musí být míra časové blízkosti mezi takovým narušením a výkonem takové činnosti, jakou je [dotyčná] činnost, aby osoba, která ji vykonává, byla podle tohoto ustanovení ohledně takové činnosti považována za osobu povinnou k dani? V jakém rozsahu, pokud vůbec, má na odpověď na tuto otázku vliv zásada daňové neutrality?

- 5) Vztahuje se, s ohledem na okolnosti uvedené v popisu skutkového stavu nesporného mezi účastníky řízení, výraz ‚telekomunikace‘ v příloze D šesté směrnice (na kterou odkazuje čl. 4 odst. 5 třetí pododstavec [této] směrnice) na udělování mobilních telekomunikačních licencí třetí generace ministrem formou dražby práv na používání telekomunikačního vybavení v určených segmentech elektromagnetického spektra?
- 6) Jestliže i) se členský stát rozhodne provést čl. 4 odst. 1 a 5 šesté směrnice přijetím právních předpisů zmocňujících veřejný orgán (jakým je v projednávaném případě ministerstvo financí Spojeného království) přijímat pokyny, jež uvádí, která dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněná veřejnými orgány mají být pokládána za zdanitelná plnění, a ii) tento orgán na základě tohoto zmocnění vydává anebo má v úmyslu vydat pokyny stanovující, že některé činnosti podléhají DPH, je zásada stanovená v bodě 8 rozsudku ze dne 13. listopadu 1990, *Marleasing* (C-106/89, Recueil, s. I-4135) relevantní pro výklad uvedených vnitrostátních právních předpisů a uvedených pokynů (a pokud ano, v čem)?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 26 Svou první otázkou se předkládající soud táže, zda taková činnost, jako je udělování licencí dotčených v původním řízení ministrem formou dražby práv, představuje „hospodářskou činnost“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice.

- 27 Podle čl. 4 odst. 1 šesté směrnice se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která na nějakém místě provádí samostatně některou z hospodářských činností vymezených v odstavci 2 téhož článku, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti. Tento pojem „hospodářských činností“ je definován v uvedeném odstavci 2 jako zahrnující veškerou činnost producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb, a zejména činnosti využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.
- 28 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že ačkoli článek 4 šesté směrnice stanoví velmi široký rozsah působnosti DPH, vztahuje se toto ustanovení pouze na činnosti, které mají hospodářskou povahu (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 11. července 1996, Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, s. I-3695, bod 15; ze dne 29. dubna 2004, EDM, C-77/01, Recueil, s. I-4295, bod 47, a ze dne 26. května 2005, Kretztechnik, C-465/03, Sb. rozh. s. I-4357, bod 18).
- 29 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že analýza definic pojmů „osoba povinná k dani“ a „hospodářská činnost“ jasně ukazuje rozsah působnosti pojmu „hospodářská činnost“ a jeho objektivní povahu v tom smyslu, že činnost je posuzována sama o sobě, bez ohledu na svůj účel nebo výsledky (viz zejména rozsudek ze dne 21. února 2006, University of Huddersfield, C-223/03, Sb. rozh. s. I-1751, bod 47 a uvedená judikatura).
- 30 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ve věci v původním řízení činnost vykonávaná ministrem spočívala v udělení práv na používání týkajících se určitých frekvencí elektromagnetického spektra hospodářským subjektům formou dražby a na dobu určitou. Po skončení řízení o přidělení bylo těmto subjektům vydáno povolení vykonávat takto nabytá práva k instalaci telekomunikačního vybavení pracujícího v přidělených segmentech uvedeného elektromagnetického spektra.

31 Jde tedy o určení toho, zda vydání takového povolení musí být ze své povahy považováno za „využívání majetku“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 šesté směrnice.

32 Předně je třeba upřesnit, že v rámci tohoto ustanovení se pojem „využívání“ v souladu s požadavky zásady neutrality společného systému DPH vztahuje na všechny operace, bez ohledu na jejich právní formu, jejichž účelem je získávání pravidelného příjmu z dotčeného majetku (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 4. prosince 1990, Van Tiem, C-186/89, Recueil, s. I-4363, bod 18; výše uvedený rozsudek EDM, bod 48, a ze dne 21. října 2004, BBL, C-8/03, Sb. rozh. s. I-10157, bod 36).

33 V tomto ohledu je namístě zdůraznit, že činnost dotčená v původním řízení spočívá ve vydávání povolení umožňujících hospodářským subjektům, které jsou příjemci těchto povolení, vykonávat z nich vyplývající práva na používání tak, že veřejnosti nabízejí své placené služby na trhu mobilních telekomunikací.

34 Taková činnost přitom představuje způsob uplatnění podmínek požadovaných právem Společenství, jejichž cílem je zejména zajistit účelné používání frekvenčního spektra a předcházení všemu škodlivému rušení mezi radiovými telekomunikačními systémy a jinými satelitními nebo pozemními technickými systémy, jakož i účinnou správu radiových frekvencí, jak to vyplývá z čl. 2 odst. 1 písm. d) ve vzájemném spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 směrnice 97/13.

- 35 Mimoto je třeba zdůraznit, že vydání takových povolení jak podle směrnice 97/13, tak i WTA 1949 a WTA 1998 spadá do výlučné pravomoci dotyčného členského státu.
- 36 Činnost, jakou je činnost dotčená v původním řízení, je proto třeba považovat za nezbytnou podmínku předcházející přístupu hospodářských subjektů, jakými jsou žalobkyně v původním řízení, na trh mobilních telekomunikací. Nemůže představovat účast příslušného vnitrostátního orgánu na uvedeném trhu. Pouze tyto subjekty, držitelé udělených práv, totiž působí na daném trhu tak, že využívají dotčený majetek za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.
- 37 Za těchto podmínek takovou činnost, jako je činnost dotčená v původním řízení, již z její povahy nemohou vykonávat hospodářské subjekty. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že je nevýznamné, že uvedené subjekty mají napříště možnost svá práva na používání rádiových frekvencí převést. Takový převod totiž, kromě toho, že nadále v souladu s čl. 9 odst. 4 směrnice 2002/21 podléhá kontrole vnitrostátního regulačního orgánu, který je odpovědný za přidělení frekvencí, nemůže být kladen na roveň vydání povolení orgány veřejné moci.
- 38 Příslušný vnitrostátní orgán se tudíž udělením takového povolení nepodílí na využívání majetku, který představují práva na používání radiofrekvenčního spektra za účelem získávání pravidelného příjmu z něj. Tímto řízením o udělení tento orgán vykonává výlučně kontrolní a regulační činnost, co se týče používání elektromagnetického spektra, která mu byla výslovně svěřena.

- 39 Mimoto skutečnost, že udělení takových licencí, jako jsou licence dotčené v původním řízení, vede k zaplacení poplatku, nemůže změnit právní kvalifikaci této činnosti (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 18. března 1997, *Diego Calí & Figli*, C-343/95, *Recueil*, s. I-1547, bod 24 a uvedená judikatura).
- 40 Toto udělení tudíž nemůže představovat „hospodářskou činnost“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 šesté směrnice.
- 41 Tento závěr není zpochybněn argumentem, podle kterého s ohledem na čl. 4 odst. 5 této směrnice nemůže být vyloučeno, že regulační činnost vykonávaná veřejno-právním subjektem představuje hospodářskou činnost ve smyslu čl. 4 odst. 2 téže směrnice, a že tento subjekt tedy ve vztahu k této činnosti musí být považován za osobu povinnou k dani.
- 42 I za předpokladu, že by taková regulační činnost mohla být kvalifikována jako hospodářská činnost, to totiž nemění nic na tom, že použití čl. 4 odst. 5 šesté směrnice předpokládá předchozí zjištění hospodářského charakteru dotyčné činnosti. Z odpovědi podané v bodě 40 tohoto rozsudku však vyplývá, že tomu tak není.
- 43 S přihlédnutím k předcházejícím úvahám je třeba na první otázku odpovědět, že čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že udělení takových licencí, jako jsou licence dotčené v původním řízení, vnitrostátním regulačním orgánem, který je odpovědný za přidělení frekvencí, formou dražby práv na používání telekomunikačního vybavení nepředstavuje hospodářskou činnost ve smyslu tohoto ustanovení, a tudíž nespadá do působnosti této směrnice.

K dalším otázkám

- 44 S ohledem na odpověď na první otázku není namístě odpovídat na další otázky položené předkládajícím soudem.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že udělení takových licencí, jakými jsou licence mobilních telekomunikací třetí generace, zvané „UMTS“, vnitrostátním regulačním orgánem, který je odpovědný za přidělení frekvencí, formou dražby práv na používání telekomunikačního vybavení nepředstavuje hospodářskou činnost ve smyslu tohoto ustanovení, a tudíž nespadá do působnosti této směrnice.

Podpisy.